

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-14/13

Priština,
15. maj 2013. godine

U postupku

V. D.

Crna Gora

Podnositelj zahteva/Žalilac

protiv

Xh. G.

Peć

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće Vrhovnog suda Kosova u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/149 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA28994) od dana 19. aprila 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 15. maja 2013. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Odbija se kao neosnovana žalba uložena od strane V.D. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/149/2012 od dana 19. aprila 2012. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan pod brojem KPA28994.
- 2- Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/149/2012 od dana 12. aprila 2012. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem KPA28994.
- 3- Žalilac treba platiti troškove postupka određene u iznosu od € 45 (četrdeset i pet) u vremenskom roku od 90 (devedeset) dana od dana prijema presude pod pretnjom prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 19. septembra 2007. godine, V. D. je podnела nekoliko imovinskih zahteva u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojima je potraživala ponovni posed. Među parcelama u zahtevu bila je i parcella br. 4940/1, koja se nalazi u Jerinjak-Krivoglave, njiva III klase u površini od 23 ari i 44 m². Predmet je upisan pod brojem KPA28994.

Dana 31. jula 2008. godine, Xh. G. je odgovorio da je njegov otac kupio parcellu u 1991. godini.

S pismom od dana 16. septembra 2009. godine, podnositelj zahteva je potvrdio ovo i dodaje da je Xhelal Goska zatražio da kupi ostale parcele (koje su očevidno pitanje drugih imovinskih zahteva pred KAI). Iz pisma podnosioca zahteva od dana 25. juna 2010. godine, može se zaključiti da se stranke nisu sporazumele povodom cene te i da je podnositelj zahteva htio da proda parcele trećem licu sa cenom koja je po njenom mišljenju bila pravedna. Njenim pismom od dana 08. jula 2011. godine, ona po prvi put traži da „nadležni organ reaguje kako bi nam omogućio da prodamo ostatak imovine koje smo mi vlasnici i ponudi gđin.-u Xh. G. da kupi ceo ostatak zemljišta sa realnom

cenom”.

Odlukom KPCC/D/A/149/2012 od dana 19. aprila 2012. godine, KIZK je odbacila zahtev pošto gubitak poseda parcele nije povezan sa oružanim sukobom koji se desio na Kosovu u 1998./1999. godini.

Dana 06. novembra 2012. godine, podnositelj zahteva (u daljem tekstu: žalilac) je putem Izvršnog sekretarijata KAI uložila žalbu Vrhovnom sudu Kosova, povodom spisa predmeta br. KPA28994 (ona nije navela bilo koju odluku KIZK pošte u to vreme odluka još uvek nije bila uručena). Ona je izjavila da se žali na kompletну odluku KIZK i specifične delove iste, povodom parcela br. 4940/2 i 4940/3. Ona je izjavila da ne osporava da je parcela br. 4940/1 prodata ocu tužene strane. Ona je zahtevala, međutim, da se kontaktira tužena strana i da mu se predstavi ponuda da kupi ostale parcele ili joj omogući da slobodno proda ove parcele. Ako obe strane ne steknu sporazum, ona će biti prinuđena da podnese tužbu pred Sudom za ljudska prava u Strasburgu.

Dana 06. decembra 2012. godine, odluka KIZK je uručena podnositiocu zahteva.

Tužena strana nije odgovorio na žalbu.

Pravno obrazloženje:

Žalba je dozvoljena, međutim ista je neosnovana.

Žalilac eksplisitno prihvata da je parcela br. 4940/1 bila prodata. Ona prihvata odluku KIZK.

Žalilac međutim zahteva od strane KIZK/KAI da učini više od donošenja odluke u njenom originalnom zahtevu. Ona želi da nadležni organi prisile tuženika da kupi parcele br. 4940/2 i 4940/3 ili se složi sa njihovom prodajom.

Ovo je nemoguće iz nekoliko razloga:

KIZK i Žalbeno veće KAI su nadležni jedino za rešavanje svojinskih zahteva i zahteva u vezi prava korišćenja (član 3 UNMIK Uredbe 2006/50 zamjenjene Zakonom br. 03/L-079). To znači, na primer, KIZK može priznati pravo svojine stranke i dati ponovni posed. KIZK, međutim, mena

pravo da prisile nekoga da kupi parcelu ili prisili njega da se složi sa prodajom parcele (ako je njegova volja uopšte potreban za kupoprodaju). KIZK nije nadležna da bude posrednik između ugovarača.

Drugo, zahtev žaljoca uopšte nije povezan sa oružanim sukobom koji se dogodio na Kosovu u 1998./1999. godini. Ovo bi međutim, bio takođe uslov nadležnosti KIZK/Žalbenog veća KAI (član 3 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079).

Treće, žalilac je podneo po prvi put zahtev u 2011. godini. Pošto su zahtevi pred KAI/KIZK mogli valjano biti podneti jedino do završnog roka i to do 03. Decembra 2007. Godine (član 8 Administrativnog naređena 2007/5 usvojenog Zakonom br. 03/L-079), zahtev i ako bi bio u okviru nadležnosti KIZK isti bi bio neblagovremen.

Prema tome, žalba se treba odbiti kao neosnovana (član 13.3 c) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079; član 195.1 d) Zakona o parničnom postupku).

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK- 3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudske taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- Sudska tarifa za donošenje presude (10.21 i 10.1 of AD 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost zahteva po kojem Sud odlučuje može razumno oceniti u iznosu od € 1.000: € 15 .

Žalilac će snositi ove sudske troškove pošto je isti izgubio slučaj. U smislu člana 46. Zakona o sudskim taksama, završni rok za uplatu iste za lice koje živi van Kosova ne može biti manji od 30. dana a ni veći od 90. dana. Sud je odlučio da završni rok za uplatu bude 90. dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudske takse u određenom vremenskom roku, ista će trebati

da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovešće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar